

Lisa Kokin
maakt kunst
van afgedank-
te materialen

Less is more

Het kunstenaarsleven van mixed-mediakunstenaar Lisa Kokin (1954) staat in het teken van recyclen. Van knopen maakt ze portretten, gevonden foto's krijgen een nieuw leven, van (versnipperde) bankbiljetten maakt ze doilies (onderleggertjes) en verbogen veiligheidsspelden en kapotte ritsen worden "boekpagina's". Haar manier van werken straalt een respectvolle en delicate tederheid voor haar materiaal uit.

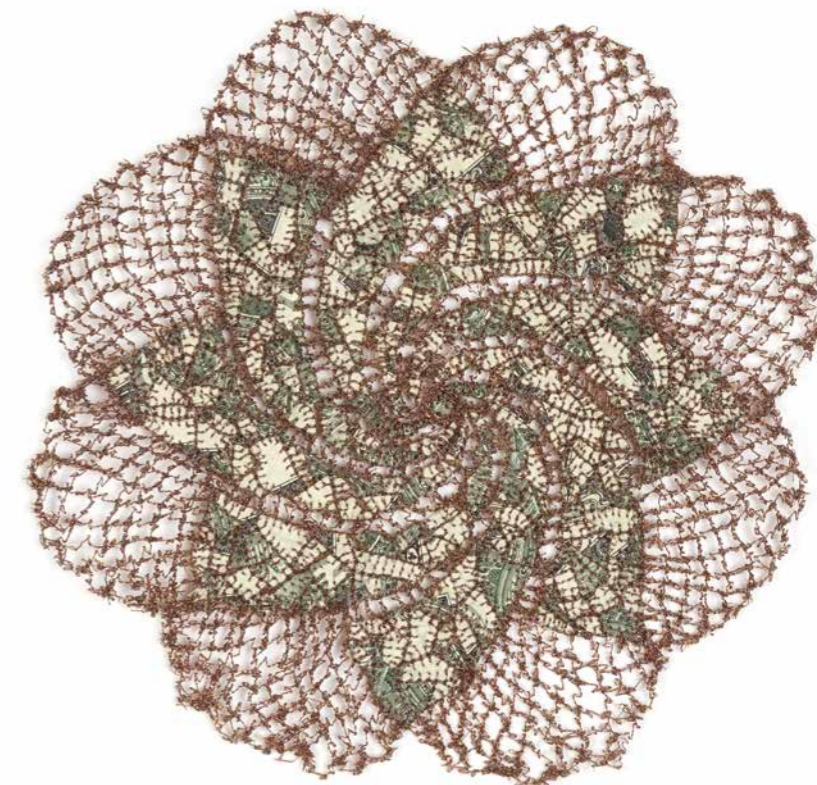
T
X
P

Gevraagd naar haar motivatie antwoordt Lisa Kokin: 'Die is divers. Ik wil werken met materialen die een vorig leven hebben gehad en wil ze een nieuw leven geven, ze transformeren en in een andere context plaatsen zodat ze op een andere manier gezien kunnen worden. Verder wil ik mijn gedachten en gevoelens communiceren door middel van mijn werk en op een subtiele, niet-belerende manier, vaak met humor, commentaar geven op de geschiedenis, het leven, de wereld en de politiek. Al op de kunstacademie probeerde ik materialen er oud uit te laten zien. Op een gegeven moment realiseerde ik me dat ik net zo goed die tijd kon gebruiken om afgedankte materialen – met een patina – te transformeren. Wat ik maak hangt af van wat ik vind en van welk materiaal het beste mijn idee overbrengt.

Midden: Lisa Kokin, *Moment*, 2004, mixed media knopenwerk, 167 x 91,5 x 2,5 cm (foto: Lia Roozendaal).

Rechts: Lisa Kokin, *Let them eat cake #2*, 2018, versnipperd geld en garen, 16,5 x 15,9 cm (foto: Lia Roozendaal).

Inhoud is een anker in mijn werk. Daarmee bedoel ik dat als ik een idee heb, dát de basis vormt van het werk en ik het van daaruit construeer. Soms werkt het andersom, dan begin ik met het materiaal en groeit daaruit het idee. Ik werk graag in beide richtingen; het houdt het proces soepel en stelt me in staat om open te staan voor mogelijkheden.' Lisa gebruikt geen schetsboek; ze overdenkt veel dingen in haar hoofd en houdt een klein notitieboekje bij waarin ze ideeën voor werk en titels opschrijft.

Mijmeren over verlies

De rode draad in haar werk is verbinden/naaien van afgedankte materialen zoals foto's, textiel, hout, metalen voorwerpen, veiligheidsspelden, knopen en – recent – bankbiljetten. Haar werk kan gezien worden als een mijmeren over verlies of vergankelijkheid. Ze hoopt dat haar publiek de gedachten achter het werk en de arbeid die erin is gestoken, kan waarderen; dat ze er emotioneel en intellectueel door geraakt worden. De reactie kan verrassend zijn weet ze, niet per se wat zij bedoelde met een werk, maar dat hoeft ook niet.

Less is more

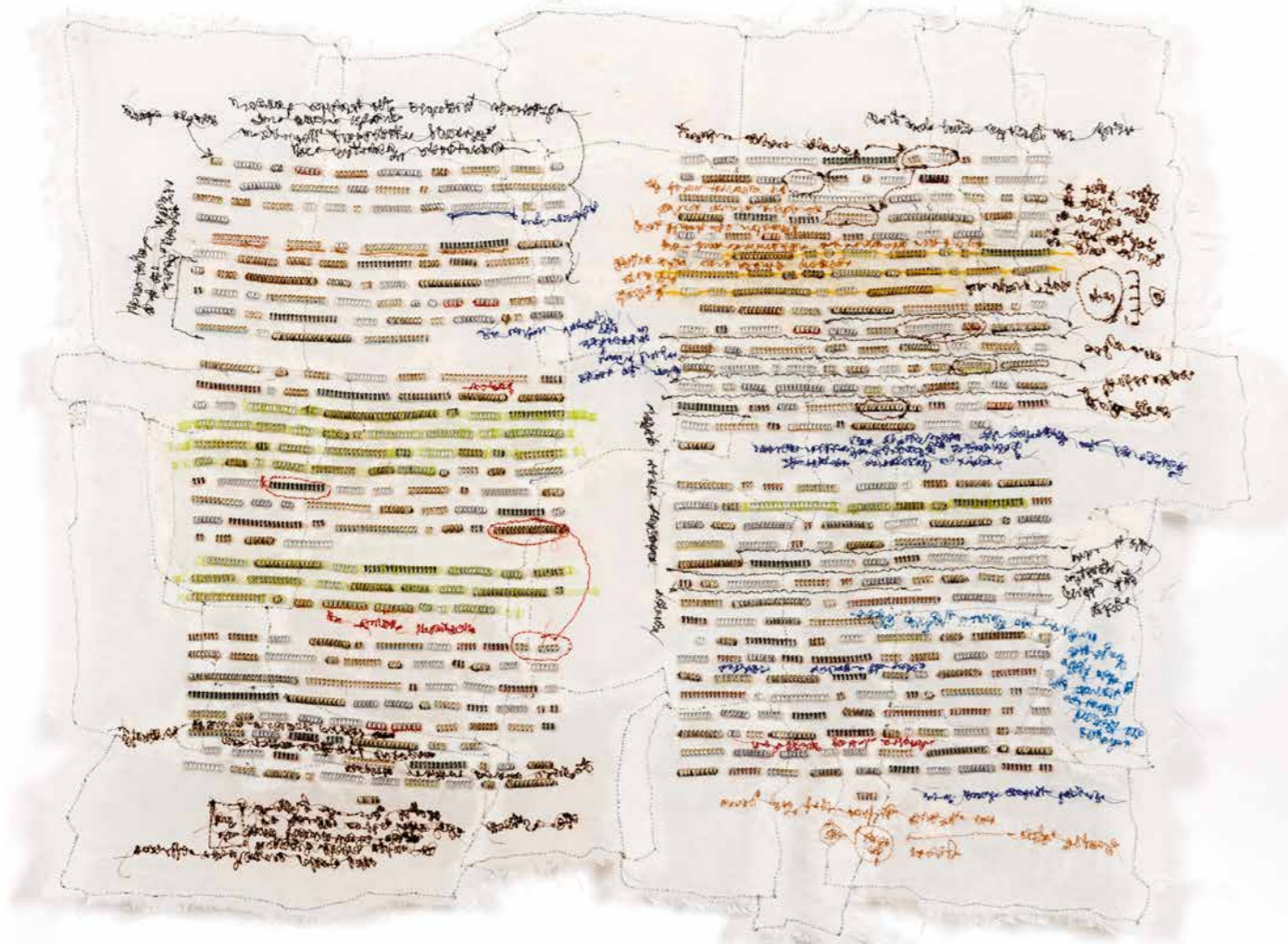
Lisa spreekt over 'de vreugde van beperkingen'. Daarmee bedoelt ze dat ze, doordat de mogelijkheden door haar bewuste materiaalkeuze beperkt zijn, veel manieren

kan vinden om een bepaald materiaal te gebruiken en dat dat haar creativiteit vergroot. Over het algemeen gebruikt ze slechts twee of drie materialen in een werk. Ze brengt deze creativiteit door beperking graag in praktijk en gebruikt die in haar lessen. Zo vindt ze het heel inspirerend om te zien wat haar studenten maken wanneer zij iedereen dezelfde materialen geeft en hoe iedere student met een unieke oplossing komt.

Laat ze taart eten

De doilies (onderleggers) vormen haar meest recente werk, ze maken deel uit van een grotere serie, getiteld 'Lucre' wat geld betekent in een niet zo positieve zin, denk aan smerig. Lisa vertelt: 'Ik begon met de serie tijdens de laatste presidentiële campagne in de VS, toen duidelijk werd dat een bepaalde zakenman zonder

Geef een abonnement op TxP cadeau

Boven: Lisa Kokin, *Dislike of the unlike*, 2014, stukjes rits en garens (foto: Lia Roozendaal).

Rechts: Lisa Kokin, *Trophy*, 2000, mixed media gevonden foto's, 23 x 23 x 12,5 cm (foto: Lia Roozendaal).

'Al op de kunstacademie probeerde ik materialen er oud uit te laten zien'

bedreigen. De benaming 'Let Them Eat Cake' heeft Lisa gekozen naar aanleiding van een legende: toen Marie Antoinette te horen kreeg dat de boeren geen brood te eten hadden, zei ze: 'Laat ze taart eten'. De titel staat voor het gebrek aan mededogen dat vandaag de dag bestaat.

XXXXX
www.lisakokin.com

inclusief verrassing

TxP is een prachtig magazine om cadeau te geven tijdens de feestdagen of op verjaardagen. Om de daad van het geven nóg leuker te maken hebben we een feestelijke cadeauverpakking ontwikkeld. Bovendien krijgt de gelukkige ontvanger een textiele verrassing.

Een cadeau-abonnementen omvat 4 nummers (één jaargang) voor € 30,-*.

* Prijs, inclusief verzendkosten op basis van verzending in Nederland.

Een cadeau-abonnement bestel je op www.textielplus.nl/abonneren